

Silverseas fire skibe er små udenpå, men store indvendigt. De største tager ikke engang 400 passagerer, men har branchens mest rummelige kahytter og god plads overalt.



Skibet er ladet med luksus

Krydstogt Glem kø ved poolen, kø i baren, kø for at komme ombord og kø for at komme i land. I toppen af cruise-industrien findes selskaber, der har taget alt ubehaget ud af krydstogter og erstattet det med kaviar, gourmetrestauranter og tjener, der kender dit navn og din yndlingsdrink.

Af Esben Kjær

Min skepsis over at skulle om bord på et cruiseskib – blåhårede enker, servietfoldningsskurer og køer over alt, De ved – varede lige til champagnen og kaviaren ankom. Og det var ikke ret længe, for champagnen, en Pommery, stod allerede på køl i kahytten ombord på Silver Whisper og ventede på os. Og kaviaren kom kort efter sammen med resten af den frokost, roomservice leverede efter vores ordrer fra en af de mest omfattende 24-timers menuer, jeg endnu har set. Var vi gået ombord inden klokken 14, kunne vi også have valgt hvad som helst fra hovedrestaurantens overdådige frokostmenu. Og det bedste af det hele? Ingen regning, som Peter Belli så følsomt synger.

Ikke at der er den store risiko for at løbe ind i den slags folkelighed ombord på rederiet Silverseas fire små ultraluksus-krydstogtskibe. Hvor trenden i branchen synes at gå i retning af stadig mere montrøse skibe – komplette med rock-climbing vægge, minigolf og sågar skøjtebane til at fornøje tusindvis af passagerer ad gangen – har Silversea valgt at sejle mod strømmen med en ganske anderledes småt-er-godt-filosofi og krympet deres skibe til 300-400 velbeslæde passagerer, som til gengæld får den helt store behandling både over og under vandlinjen.

Branchens største kahytter med marmorbevearelse, walk-in skab og balkon som standard er bare ét eksempel på, hvordan Silversea prøver at gøre sørejser til det, de i en bedre verden burde være. Et andet eksempel er personale-til-gæst-ratioen, der er 1:1, hvilket er tre gange højere end standarden – hvilket igen blandt meget andet betyder, at man dårligt kan nå at tomme sin drink ved poolkanten, før den næste står der. Og apropos drinks er det aller-

bedste ved Silversea-konceptet den aldeles fortryllende all-inclusive politik, der i modsætning til visse andre rederiers rent faktisk er all-inclusive. I praksis betyder det et arterieforsnævrende udbud af mad, vin og drinks fra tre restauranter og et større antal barer, uden at man nogen sinde skal til lommerne – efter at have smadret privatøkonomien ved at købe selve rejsen, forstås. I sidste ende er intet i denne verden gratis, selv om det godt kan føles sådan...

Faktisk er spaen og landeskursionerne nogle af de eneste steder, man kan få lov at bruge resterne af sine sparepenge, hvis man da ikke lige insisterer på at købe specialvin fra skibets 15.000 flasker store vinkælder – ganske overflødig i betragtning af, at standarden på både vin og mad i modsætning til mange all-inclusive hoteller, jeg har boet på, er tårnhøj.

Niche i markedet

Silversea bor i den allerøverste niche af et krydstogtsmarked, der i disse år skyller ind over alle bredder og har udviklet sig til feriebranchens hurtigst voksende segment. Alene de sidste fem år er 62 nye skibe sat i søen med 22 flere på vej. I 2004 stod næsten 10 millioner mennesker til havs globalt, en fordobling i forhold til ti år tidligere.

I takt med denne langsomt rullende tidevandsbølge er cruise-industriens to klassiske stereotyper – bin-gospillende pensionister i den ene ende og miss wet T-shirt konkurrencer i den anden – under hastig erosion. Bevares, begge eksisterer stadig i værste velgående, og man er stadig ikke i fare for at løbe ind i en cocktail-barfuld Armani-klædte hipsters på noget skib. Men i dag er branchen langt mere segmenteret, hvilket er et fint ord for mange flere valg.

Børnefamilier kan cruise med Disney-skibe til deres helt egen Disney-ø i Caribien. Traditionelister med smag for den britiske stiff upper lip kan tage Cunard Lines Queen Elizabeth 2 til New York. Sejler-romantikere kan bestige Star Clippers luksusbåd af de gamle, hurtige clippere, der var 1800-tallets containerskibe. Mennesker, der har råd til deres egen yacht,

men som ikke gider eje en, kan sejle med Seabourns bittesmå luksusskibe. Og folk, der bare ikke kan få nok underholdning, kan gå ombord i Royal Caribbeans nye monstrøst til over 4.000 passagerer komplet med skøjtebane, surfingpool og Las Vegas-shows. Man kan sågar komme med på et dykkerskib eller en isbryder, hvis det skal være.

I det Tivoli-kulørte selskab virker Silverseas upscale diskretion næsten farveløs. Men folk, der holder af de bedre ting i livet, kommer ikke til at savne en drinksserverende Mickey Mouse på rulleskøjter. Gennem mange år på farten er jeg kommet til at værdsætte ideen om den gnidningsløse ferie, hvor alt det, der minder om arbejde, udføres af andre end én selv. Silversea er nok noget af det tætteste, man kommer den oplevelse til haves.

Ingen køer

Eksempelvis mødte vi på Silver Whisper aldrig de for cruise-industrien så berygtede køer nogen steder. Der er altid en liggestol ved poolen, altid god plads – og ingen faste middagstider – i restauranterne, og bartenderen lærer hurtigt ens yndlingsdrink. Alt var i overstrømning, og man har aldrig fornemmelsen af at være spærret inde med alt for mange grimme mennesker på et alt for lille skib. Silversea vandt med god grund det toneangivende rejsemagasin Conde Nast Travellers pris for »bedste rederi«.

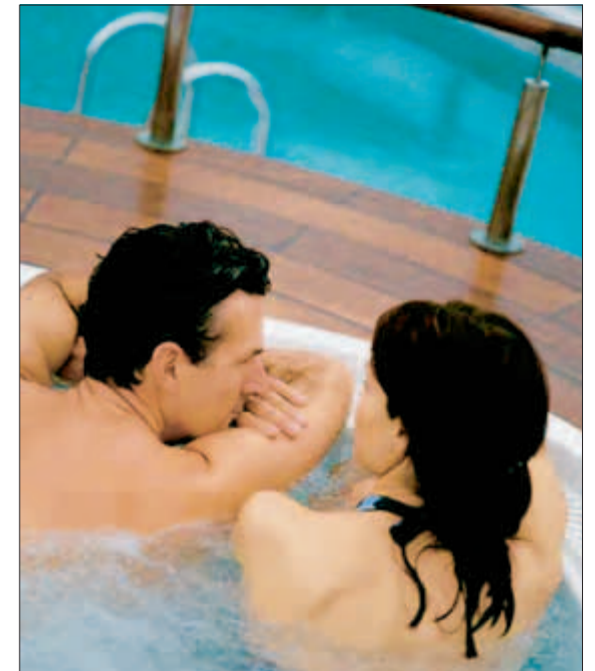
Vores middag i den mest eksklusive af skibets tre restauranter, Le Champagne, illustrerer pointen. Den tager kun 20 gæster, er en del af Relais & Chateaux-samarbejdet for eksklusive hoteller og restauranter og serverer femrettersmenuer med tilhørende vin, der er skabt af nogle af de bedste kokke på land og skal svare til et besøg på en restaurant på land med to Michelin-stjerner. Retter som råmarineret helleflynder, urte-consommé med hjemmelavede ricotta-ravioli, glaseret kalveskank og chokoladesuppe med Albatross – sidstnævnte ledsaget af en utrolig Amarone vin, et sjovt valg til en dessert – fik én til at spekulere på, hvordan man laver mad på det niveau lige efter at have krydset Atlanten.

Nå ja, Apropos Atlanten – vores cruise foregik omkring Maderia og Kanarie-øerne. Men hvorfor egentlig ulejligt sig med at forlade skibet...?

esk@berlingske.dk



Med tre restauranter er der ingen køer og ingen faste middagstider.



Om dagen er der fuld service ved poolen og de to jacuzzier.



Hvis man ikke gider andre mennesker, er der gratis roomservice 24 timer, som i restaurantens åbningstid serverer den samme mad som i restauranten.

Vejen til Silver Whisper

- Vi rejste med Bellavista Travel, som er rederiets danske agent.
- Med listepriser i omegnen af 30.000-50.000 kr. pr. person (uden fly) for 14 dage, er Silversea ikke just et flyden-svar på Aldi. Men det er værd at huske på, at prisen inkluderer stort set ALT med spabehandlinger og land-ekskursioner som nogle af de eneste undtagelser. Prisen omfatter også cruise-branchens store irritationsmoment, drikkepenge, som er inkluderet uden forventninger om yderligere af slagsen. Nu skal man jo alligevel lade sig spise af med listepriser, og på en god dag kan man få det billigere. Eksempelvis kan danskere til efteråret få syv dage i Caribien uden fly for 12.000 kr.
- Silverseas fire skibe sejler helt bogstaveligt over hele verden. Om sommeren er de typisk i Europa og Alaska, resten af året alle mulige andre steder på kloden. På rederiets website finder man en kalender over de forskellige ture, men det behøver man ikke føle sig tyranniseret af, da man generelt kan stå af og på efter eget valg.
- Når man pakker kufferten, skal man huske, at skibet har tre »påkædningsniveauer«, som svinger fra afen til afen: På »casual nights« er lærredsbukser (men nok ikke blå jeans) og en strøget skjorte OK. »Informal nights« kræver jakke, evt. uden slips for mænd og kjoler/mederdele eller bukse/jakkesæt for kvinder. På »Formal nights« finder mændene smokingen eller det meget mørke jakkesæt frem, mens kvinderne trækker i balkjolen eller cocktail-tingen.
- Aldersmæssigt ligger gæsterne på Silverseas skibe over krydstogts-gennemsnittet og nærmer sig vel typisk de 60 år. Der er tale om velhavere, der har tjent deres penge og nu er i gang med at bruge dem. Er man yngre, er det ikke decideret forbudt at medbringe sine mindreårige børn, men helt ærligt: Der er intet for dem ombord, og medmindre de er virkelig søde, vil de kede sig ihjel på et skib, der handler om low-key elegance fremfor kulørt underholdning.
- Se mere på: www.silversea.com – rederiets website, www.bellavista.dk – den danske agent, www.cruisecritic.com – website og debatforum for cruisonaner